

אזר השבת

הדלקת נרות - 19:28

מוצאי שבת - 20:30

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת פנחס היא אחת משתי הפרשיות שכלולים בה כל מועדי ישראל שהתורה ציוותה עליהם (השנייה היא פרשת אמור שבספר ויקרא). לרוב, קוראים את פרשת פנחס בימי בין המצרים (שלושת השבועות שבין י"ז בתמוז ל-ט' באב) שבחם אנו מקיימים מנהגי אבלות על נפילת ירושלים בידי אויבים ועל חורבן בית המקדש.

שואלים חכמי ישראל: מדוע מערבים כאן שמחת מועדים בימים של אבל וזעזוע על אובדן עצמאות לישראל וחורבן בית המקדש?

חסביר ר' לוי יצחק מברדיצ'ב: ישראל עם קדוש, מתאבל אבל גדול בימי 'בין המצרים' על נפילת ירושלים, חורבן בית המקדש ושאר צרות גדולות שבאו בימים החם על עמנו בידי הצוררים, קיים אפוא החשש שכתוצאה מכל זאת ישקעו, חלילה, רבים מבני העם בתקופה זו של השנה בתחומות העצבות והיאוש. משום כך אנו קוראים בימים אלו בתורה על המועדים שהיו לעם ישראל בזמן שבית המקדש היה קיים ורוח השמחה הנושבת מפרשה זו עשויה לחפיג במידת מה מרירותם של ימי 'בין המצרים'. **יח"ר שנזכה בבנינו של ביהמ"ק השלישי במחרה!**

"זרח השמש"
ובא (שקע) השמש"

עד שלא שקעה שמשו של משה (לפני שירד משה מגדולתו כמנהיג העם) זרחה שמשו של יהושע. ניכרה גדולתו של יהושע, ולכן נבחר להנהיג את בני ישראל אחרי משה.

ניקוי משקפיים: מותר לנקות את המשקפיים על ידי שירטיב את העדשה במים וינגבה בבד יבש.

סחיטה בשיער: הטובל במקווה או הרוחץ במים יזהר לנגב בנחת, כדי שלא יסחט את שערותיו.

קיפול טלית: מותר לקפל את הטלית שלא כסדר קיפולה הראשון. והנוהגים לקפלה כסדר קיפולה הראשון, יש להם על מה שיסמוכו.

שריית עדשות מגע: (הרב אליעזר מלמד שליט"א)

ש: האם מותר לנקות בשבת עדשות מגע שצריך לנקותם בכל יום בעזרת חומר נוזלי ושפשוף עדין באצבעות?

ת: אמנם היו שרצו לאסור זאת מחמת איסור כיבוס (מלבן). אולם למעשה מותר, שהואיל ואין העדשות בולעות את הלכלוך אל תוכם, אלא הלכלוך הוא רק עליהן, אין בהן איסור כיבוס. והרי הן דומות למפות שעשויות מניילון, שאין הלכלוך נבלע בתוכן אלא רק נדבק עליהן, שלכל הדעות מותר לשוטפן במים. ויש אוסרים לשפשף, מפני שהשפשוף נראה ככיבוס. ולדעת רוב הפוסקים מותר גם לשפשף, ובתנאי שלא ישפשוף אותן בחזקה, כדי שלא ייראה כמכבס (אגרות משה, ציץ אליעזר, ילקוט יוסף). ויש שהתירו אף לשפשף בחזקה, שהואיל ואינן בולעות את הלכלוך אל תוכן אין בהן איסור כיבוס כלל (אור לציון).

וכיוון שהמחלוקת היא באיסור מדברי חכמים, ובנוסף לכך רוב הפוסקים מקילים, מותר לנקות עדשות מגע בעזרת חומר ניקוי נוזלי ושפשוף קל באצבעות.

מתוך ילקוט יוסף

פינת ההלכה

מלאכת מלבן

בקבוק תינוק: מותר לנקות פיטמת בקבוק של תינוק במים, אך לא ישפשוף את הצדדים.

מפת ניילון: וכן, מפת שולחן מניילון שהתלכלכה, מותר לשוטפה או לשרותה במים, אך לא ישפשוף חלקיה זה בזה.

שולחן: אם נשפך משקה על השולחן, רשאי להניח בעדינות מטלית על המשקה, כדי לספוג את המים, ויזהר שלא יסחט את המטלית.

מגב: שולחן שהתלכלך, מותר לשפוך עליו מעט מים לנקותו, ולאסוף את המים במגב אבל על הרצפה אין לעשות כן אלא במקום צורך גדול, כגון שהייתה שמחה משפחתית והתלכלכה הרצפה מאוד, שאז מותר לשפוך מעט מים מתוך הכוס על הרצפה, ולגרוף את המים במגב.

זכות לימוד ההלכות להצלחת עם ישראל, לאחדות בתוכנו וסניעתא דשמיא בריבוי אהבת חינו, ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.

ה' רועי לא אחסר

~מדרש תנ"ך~

וי"ב ניסים נעשו לפנחס

כשראה פנחס את מעשה זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון עם כזבי בת צור מלך מדין נזכר בהלכה. אמר למשה: "מקובלני ממך הבעל ארמית קנאים פוגעים בו, כן למדתנו כשירדת מסיני", ולא היה מי שיקום ויפגע בו. אמר לו משה: "הקורא את האגרת הוא נעשה שליח" (במילים אחרות- איני יכול לומר לך במפורש- אבל לך תכה אותם).

הנס הראשון שהוציא את שניהם יחד ולא פרשו בזמן שבא פנחס עליהם והרגם. שאילו היו פורשים, אסור היה לפנחס להורגם, והיה נהרג עליהם.

הנס השני שניטל הדיבור מפי זמרי וכזבי, שאילו היו צועקים- היו מתאספים כל שבט שמעון והיו קורעים אותו לגזרים, והיו מצילים אותם.

הנס השלישי שלא נשמטו מן הרומח, אלא נשאר כן כשהרומח דקור באבר הזכרות שלו והנקבות שלה, וכך ידעו שהיו יחד. שאם לא כן היו אומרים שהוא מעליל עליה, שלא בא עליה כלל.

זכות הלימוד בעלון לרפואת; הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמונה, פיבי בת תמר, הדסה בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, אורן בן אביגיל.

הנס הרביעי שלא נשמט הברזל מן הקת ולא נשאר הקת לבדו בידי פנחס.

הנס החמישי כשבא להוציאם מן האהל התגבה האהל וכך הוציאם בעודו עומד והרומח זקוף. שאם בא לכפוף את הרומח היו נופלים.

הנס השישי שהקב"ה נתן לו כוח בזרועו שהיה יכול להחזיקם ולסובב עמם בכל מחנה ישראל שהיה מהלך ג' פרסאות, והיה זקוק לכוח רב.

הנס השביעי היה שהיה מסובב אותם ביד ימינו לעיני כל קרוביהם ולא היו יכולים לעשות שום נזק.

הנס השמיני שנתחזק ברזל הרומח ולא נשבר מכובד המשא בקצה הרומח.

הנס התשיעי שנתארך הברזל ששניהם השתחלו בו ולא נשמטו. הנס העשירי שבא מלאך והפכם האישה למטה והאיש למעלה, כפי שהיו בשעת העבירה.

הנס האחד עשר שנשארו בחיים עד שסובב אותם בכל מחנה ישראל כדי שלא יטמא פנחס שהיה כהן (פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן), ואם היו מאהילים עליו היה נטמא.

הנס השנים עשר שנקרש דמם ולא נזל למטה, ויש אומרים שבא מלאך המוות והרג את אנשי שבטו כדי שלא יהרגו את פנחס.

זכות הלימוד בעלון להצלחת ר' מרדכי בן שינדלר וב"ב

כלומר למדו תורה מבלי להבין במה הם עוסקים, בלי להבין שהתורה איננה עוד ספר מעניין או חכמה נחמדה, בלי גישה נכונה לתורה.

מה הפשה הנכונה לתורה? ומדוע חשובה כל כך ההקדמה של בחירת עם ישראל לנתינת התורה?

כשאדם בא ללמוד תורה הוא עלול לחשוב שזה פשוט כמו כל לימוד- לומדים מתמטיקה לבגרות, לומדים פיזיקה וגם לומדים תורה. מובן שההבנה הזאת איננה נכונה. כדי לגשת לתורה בצורה נכונה צריך קודם כל להבין שהאפשרות שלנו לגשת לתורה איננה מתחילה מאיתנו.

הקשר שלנו לתורה אינו נתחיל מהשכל שלנו אלא מהנשמה. רק בגלל בחירת ה' בנו אנו יכולים לעסוק בדברי אלוקים חיים. התורה היא לא עוד חכמה, ולכן יכולים לגשת אליה רק מתוך הבנת הקשר המיוחד שלנו ל-ה'.

כשיש חסרון בשורש הוא בא לידי ביטוי גם בענפים. כשלא מבינים שהקשר שלנו לתורה אינו מתחיל מאיתנו אלא מכך ש-ה' יצר בנו נשמה מיוחדת שקשורה לתורה, הקשר לתורה, וממילא- לה', הולך ומתרופף. **הכול מתחיל בברכה זאת.**

לא מפני שאנחנו לומדים תורה אנו קשורים ל-ה', אלא מאחר ש-ה' בחר בנו אנחנו יכולים לעסוק בתורה. אם רוצים להבין את ערכה של התורה צריך להבין קודם כל את הקשר שלנו כעם ישראל ל-ה'. **אשר בחר בנו...ורק אחר כך נתן לנו את תורתו!**

הנצרות טוענת ש-ה' עזב את עם ישראל, ובחר בהם להיות העם הנבחר- האומנם? חשבו... האם זה ייתכן ש-ה' יעזוב אותנו??

(עפ"י מה שאלמנט)

2020 הוא ג'ב"ן שא לא ייתכן e-ה' יעזוב את עם ישראל אלול!

פינת האמונה

~מדרש תנ"ך~

אשר בחר בנו...

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'חיי תורה', ובעזרת ה' יתקיים בנו חתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה".

בשבועות הבאים נלמד את חנושא:

יחודי לומד תורה, וגוי לומד תורה - מה ההבדל?

בתפילת שחרית אנו מברכים את ברכת התורה, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". חשבתם פעם על הסדר של הברכה? קודם- בחר בנו, ואחר כך- נתן לנו את התורה? מדוע מילות הברכה מסודרות בסדר כזה? כדי לחדד את השאלה נביא גמרא מעניינת מאוד:

הגמרא מתארת שהחכמים נשאלו 'על מה אבדה הארץ' (מדוע נחרב בית המקדש ויצא עם ישראל לנלות?), ולא ידעו להשיב על כך. גם ה**נביאים** כשנשאלו לא הצליחו לתת תשובה לכך. השאלה לא ברורה, הרי בית ראשון נחרב בגלל עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, ובית שני בגלל שנאת חינום. **אם כן, מה השאלה?**

אלא שהשאלה כאן היא שאלה שורשית ומעמיקה יותר; השאלה היא: מה המקור והשורש לכל המעשים שהובילו לגלות ולחורבן בית המקדש? על כך אומרת הגמרא: "יאמר ה' על עוונתם את תורתו". האם באמת לא למדו ולא עסקו בתורה כלל?! הרי אנו יודעים שבתקופת בית המקדש עם ישראל עסק בתורה! מסביר רב יהודה בשם רב: "שאיך מברכים בתורה תחילה!".

הלכות לשון הרע

~תפץ ת"מ~

יושב ודומם ולא יסיע עמום בספוריהם כלל, יחשב בעיניהם כמשתגע בודאי דאסור. ועל זה וכיוצא בזה אמרו חז"ל: **מוטב לאדם שיקרא שוטה כל ימיו, ואל יהיה רשע שעשה אחת לפגני המקום, ויזרו עיניו בשעת מעשה בכל כחותיו לעמוד על נפשו ויהיה נכון לבו פטוח, פי שכרו יהיה עבור זה מה יתברך עד אין קץ, כמאמר חז"ל: **לפום צערא אגרא** (כפי הצער - השכר)... ועל עת פזה בודאי שיך מאמר חז"ל במדרש: כל רגע ורגע שאדם חוסם פיו, זוכה לאור הגנוז, שאין כל מלאך ובריה יכול לשער..."**

הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ז

"אסור זה של לשון הרע הוא בין אם הוא מספר עליו בפיו ממש, או שהוא פותב עליו דבר זה במכתבו, וגם אין בו חלוק בין אם הוא מספר עליו הלשון הרע שלו בפרוש ובין אם הוא מספר עליו הלשון הרע בדרך רמז, בכל גוני (בכל אופני) בכלל לשון הרע הוא."

הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ז

"ודע עוד, דאפילו אם בתוך הגנות, שגגה את חברו, גנח את עצמו גם כן בזה הגנות גופא, ואפילו חקדים להתרעם על עצמו בזה, אפילו חכי (אף על פי כן) מכלל דילטוריא לא נפקי - לא יצא."

הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ח

"אסור זה של לשון הרע הוא בין אם הוא מספר עליו בפיו ממש, או שהוא פותב עליו דבר זה במכתבו... אם הוא מספר עליו הלשון הרע שלו בפרוש ובין אם הוא מספר עליו הלשון הרע בדרך רמז, בכל גוני בכל האופנים בכלל לשון הרע הוא."

נמשיך בעז"ה בלימוד הלכות לשון הרע, בפניה זו ניציג את עיקרי ההלכות (ההלכות אינן מובאות בשלמותן). יה"ר שהקב"ה יסייע בידינו להתרחק מזה"ר וליצור חיי חברה תקינים וע"י כך נזכה לאהבת חיים ולביאת גואל צדק. מהרה. **הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ד'**

"אמרו חז"ל על שלוש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא.. ואלו הן: עבודה זרה, וגילוי עריות ושפיכות דמים. **ולשון הרע כנגד כולם**. ופרשו הראשונים, שחז"ל מדברים על אלו שמורגלים בעוון זה של לשון הרע בתמידות, מפני שהדבר נעשה להם כהיתר מרוב הרגל."

הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ה

"אין חלוק באסור הספור, בין אם ספר מעצמו ברצונו ובין אם עמד עליו חברו בדברים והפצירו עד שיספר לו, מכל מקום אסור. **ואפילו אביו או רבו, שמחייב בכבודם ובמוראם, שלא לסתור דבריהם, אם הם בקשו ממנו שיספר להם ענין פלוני ופלוני, וחז"ל יודע, שבתוך הספור יכרח לבוא לידי לשון הרע או אפילו רק לאבק של לשון הרע, אסור לו לשמע להם**."

הלכות לשון הרע, כלל א, סעיף ו

"... כגון, שיחשב בין חבורת אנשים, ואין לו עצת איד לחשטם מחם, והם מדברים בדברים האסורים על פי דין, ובשיחיה

שו"ת מהכרשה

ר' עזרא מרחם

ש: באילו פרשות בתורה נזכרים כל מועדי השנה?
ת: בפרשות פנחס ואמור.

ש: ידוע מאמר חז"ל: "פינחס זה אליהו".
כיצד רמוז הדבר בפסוק: "ונתתי לו את בריתי שלום?"
ת: רמוז במילה "את" ראשי תיבות של: אליהו תשבי.
הוא ישכין שלום ע"י ישוב מחלוקת כפי שרמוז במילה תיק"ו = תשבי יתרץ קושיות ובעיות.

ש: לאליהו יש שלושה כינויים: נביא, תשבי וגלעדי.
א: לאילו מתפקידי אליהו קשורים הני"ק?
ב: מה רמוז בשם: "תשבי?"

ת: **א. נביא**= מבשר הגאולה, **תשבי**= מחזיר בתשובה, **שנא**: "והשיב לב אבות על בנים" (מלאכי ג').
גלעדי= מיושבי לשכת הגזית במקדש, שנקרא גלעד רמז לחכמתו הגדולה בתורה. **ב. תשבי**= ראשי תיבות של: תורה, ש"ס, בבלי, ירושלמי / בקי בתורה שבכתב ושבע"פ.

ש: מי נקראים בפרשתנו "קריאי העדה"?
ת: דתן ואבירם (כ"ו, 9).

ש: באיזה גיל ילדה יוכבד את משה?
ת: בגיל 130 שנה!

ש: פרט את שמות בנות צלפחד.

ת: מחלה, נעה, חגלה, מילכה ותירצה.

ש: מי היה צלפחד בן חפרץ (שבת צ"ו):
ת: לפי רבי עקיבא- מקושש העצים בשבת שנסקל. לפי רבי שמעון- אחד מהמעפילים.

ש: בפרשת בנות צלפחד "נתעלמה הלכה ממשה". מדוע?
ת: בגלל שהיה שמץ של גאוה בדבריו: "הדבר הקשה יביאון אלי".

ש: מהיכן נלמדים דברי המדרש: "גדול כוחן של הנשים משל האנשים"?
ת: מבנות צלפחד, שאמרו למשה: "תנה לנו אחוזה" לעומת הגברים שאמרו: "נשובה מצרימה".

ש: מה שמות: א. בתו של אשר ב. בנו של דן?
ת: **א. בתו של אשר**= שרח.
א. בנו של דן= חושים.

"עם הרב אבא שאול", והרופא הסכים. כל היום לא הצלחתי לדבר עם הרב אבא שאול, וכאשר חזרתי אליו עם תשובה שלילית שלא ניתחו אמר לי- "אם היה זה מישהו אחר לא הייתי שומע בקולו, אבל את הרב אבא שאול אני מכיר, ואם הוא אמר אני מבטל את דעתי". וב"ה הכול עבר בשלום. אח"כ, שאלתי את הרב הכיצד לקח את האחריות על עצמו, והרי מדובר בסכנת נפשות, האם יש כאן איזה רוח הקודש?! שאלתי בחיך, והוא השיב לי: "מה פתאום? האמת שכך חשתי, ליבי אמר לי שכך צריך להשיב ואפילו לא יכולתי להסביר זאת, אך זאת הייתה הרגשת הלב.

מסופר (2) שבמהלך השנים האחרונות של חיי הרב, החל מאבק של רבנים ספרדים נגד מרן הראש"ל צ"צ הרב עובדיה יוסף (הרבנים מוכרים בשם 'מרביצי') באחד הימים הם רצו לפגוש ולקבל את תמיכתו של חכם בן ציון בחושבם שהרב יצטרף אליהם למאבק נגד מרן הגר"ע יוסף. כשהם הגיעו לבית הרב, הם נפגשו בר' מרדכי חסידים שזיהה שהם רבני 'מרביצי', וסרב להכניסם לבית הרב, אך אלו המשיכו ודפקו בדלת: "אני זוכר שהרב שמע את הדפיקות וקרא לי 'מרדכי, מי שם בדלת מה הם רוצים?', אמרתי לרב שמדובר ברבני 'מרביצי' שרוצים שהוא יצטרף אתם למאבק נגד הרב עובדיה יוסף, הרב ענה לי בתקיפות 'אוי להם מיום הדין, הם לא יודעים מי זה חכם עובדיה, איך הם מעיזים לצאת נגדו, שלא יכנסו לבית שלי'.

"מאז פטירתו של הרב בן ציון", מספר הרב מרדכי חסידים, "אני מידי שבוע עולה לפקוד את ציונו של חכם בן ציון, גם אם יהיו כל הימים דיו, וכל העצים קולמוסים וכל העורות קלפים זה לא יספיק בכדי לכתוב את שיבחו של הרב בן ציון, אם זה בתורה, אם זה בקדושה, אם זה ביראת שמיים שלו, בשבילי חכם בן ציון היה סמל הענווה".

זכותו תגן עלינו אמן.

לוי' שיעורים בכפר ביל"ו ב':

- יום ב': שיעור משיניות** - לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
- יום ג': שיעור בספר התניא** - מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
- יום ה': שיעור פרשת שבוע** - שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:30, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
- שבת קודש: שיעור רש"י** - כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לוי' תפילות בשבת:

- מנחה ערב שבת:** 19:25
- שחרית:** 9:00
- מנחה:** 19:00
- סעודה שלישית:** 19:20
- ערבית מוצ"ש:** 20:25

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
 בטל: 050-3503025

הרב בן-ציון אבא שאול נולד בכ"ט בתמוז התרפ"ד (31 ביולי 1924) ונפטר ביום י"ט בתמוז התשנ"ח (13 ביולי 1998), שימש כראש ישיבת פורת יוסף בירושלים.

נולד בירושלים לבניה ולרב אליהו אבא שאול שעלה מפרס בילדותו. בארץ שימש כגבאי בית הכנסת "אוהל רחל" שהיה בשכונת בית ישראל בירושלים, ונבנה על ידי עולי פרס.

הרב אבא שאול, שהיה הבכור לחמישה עשר אחים ואחיות, גדל בשכונת שמואל הנביא בירושלים ששכנה באותם הימים בסמוך לגבול הירדני של העיר. בילדותו בתלמוד תורה "בני-ציון", עסק בתורה מתוך רעב, ולא גילה זאת אפילו לאמו.

בגיל 11 החל ללמוד בישיבת פורת יוסף, שם למד מהרב יעקב עדס, מחכם צדקה חוצין וכן מראש ישיבת פורת יוסף עזרא עטייה. על ספסל הלימודים, הכיר את בני גילו הרבנים עובדיה יוסף, מרדכי אליהו, שבתאי אטון, דוד שלוש, חיים דוד הלוי.

לאחר שנישא להדסה מסעודה, בתם של סול ורבי יוסף שהרבני, התגורר ברחוב אלקנה בשכונת תל ארזה שבירושלים.

לימים התמנה לאחד מראשי ישיבת פורת יוסף, יחד עם הרב יהודה צדקה. תלמידיו מספרים כי תמיד נתן את הדגש להתעמקות וליישוב דברי רש"י בלימוד הגמרא, הם אף מסבירים זאת לאור העובדה שנולד ביום פטירת רש"י. הרב היה פוסק הלכות על פי הבן איש חי. בשבתות היה מוסר לפני תפילת מנחה שיעורים בהלכה שנים רבות בבית הכנסת אהל רחל בירושלים ברחוב יואל עד לימי חוליו.

מסופר (1) "פעם אחרת הגענו אליו בחג הסוכות. בבואנו ספרה לנו הרבנית ע"ה כי 'היה היום יום קשה'. שאלנו: 'מדוע היה היום הזה יום קשה?'. וענתה לנו כי בבוקר, לפני שחזר הרב מהתפילה, התקשר בן אדם ובקש לדבר עמו. עניתי לו שהוא עדיין בתפילה, ורק אח"כ יחזור. חזר וצלצל אלי והפעם היה יותר תקיף וקצר רוח, ודרש לדבר מיד עם הרב. עניתי לו שהרב טרם הגיע והוא נשמע כועס מאד: "זו הפעם השלישית שאני מצלצל, אני מוכרח לדבר עם הרב", וכך חזר וכעס וצעק פעם נוספת. בעודנו מדברים, צלצל הטלפון שוב, ובנו הרב אליהו נטל את השפורפרת, והחל לדבר עם האיש, והוא סיפר שאשתו בחדר לידה, והרופאים החליטו לנתחה כי יש סכנה לחייה. הרב הורה לבנו לשאול שאלות הבהרה נוספות, בסוף אמר לו: "לדעתי אין צורך לנתח, והלידה תהיה טבעית ותעבור בשלום". עבור כשעה, צלצל הטלפון שוב, והפעם ששון ושמחה, נולד תינוק בריא ושלם כפי שהרב אמר. סיפר ה"מצלצל" כי כאשר בבוקר טלפן, הרופאים אמרו לו שחייבים לנתח, אך הוא אמר שללא התייעצות עם הרב לא ייתן את הסכמתו. הרופא הבכיר ביניהם שאלו: "עם מי אתה מתייעץ?", והוא ענה:

"עץ זיתים היא למוזיקים בזה - ותומכיה מאושר"

ואלה יעמדו על הברכה: גל בן דינה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יונתן בן לאה. שרית בת תמר. מישל בן שושנה. שרונה בת אילנה. בת ציון בת לאה.